

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17419/2024
11.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића Весне Субић, Мирјане Андријашевић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ристо Рикић, адвокат из ..., против туженог "Travelland" d.o.o., Београд, чији је пуномоћник Немања Новокмет, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 6731/2022 од 18.03.2024. године, у седници одржаној 11.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 6731/2022 од 18.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 6731/2022 од 18.03.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 25930/2021 од 18.03.2022. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев тужиоца делимично усваја. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу исплати износ од 153.693,13 динара, са законском затезном каматом почев од 28.05.2021. године, па до исплате, на име повраћаја новца за нереализовано путовање и неизвршене услуге обухваћене програмом путовања по уговору – потврда и број .. од 01.02.2020. године. Ставом трећим изреке, део тужбеног захтева за исплату законске затезне камате на досуђени износ главнице од 153.690,13 динара, почев од 01.02.2020. године па до 28.05.2021. године је одбијен. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 36.000,00, са законском затезном каматом од извршности пресуде, па до исплате.

Виши суд у Новом Саду је, пресудом Гж 6731/2022 од 18.03.2024. године, ставом првим изреке, жалбу туженог усвојио и преиначио пресуду Основног суда у

Новом Саду П 25930/2021 од 18.03.2022. године, у побијаном, усвајајућем делу, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да му исплати износ од 153.690,13 динара са законском затезном каматом почев од 28.05.2021. године па до исплате, на име повраћаја новца за нереализовано путовање и неизвршене услуге обухваћене програмом путовања по уговору – потврди бр. .. од 01.02.2020. године, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 31.500,00 динара. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену посебну ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, указујући на потребу да се размотре правна питања у интересу равноправности грађана, ново тумачење права и потребу уједначавања судске праксе.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца захтевајући накнаду трошкова састављања тог одговора.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је повраћај новца тужиоцу за нереализовано путовање и неизвршене услуге обухваћене програмом путовања по уговору – потврди бр. .. од 01.02.2020. године. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен донета је применом одредбе члана 137.став 1. Закона о облигационим односима, у вези одредбе члана 2, 3. и 5. Уредбе о понуди за заменско путовање за туристичко путовање које је отказано или није реализовано услед болести covid 19 изазване вирусом Sars-cov-2 ("Службени гласник РС", бр. 63/2020), на основу утврђеног чињеничног стања, да тужилац као путник, није прихватио понуду за заменско путовање и да у време подношења тужбе и у време доношења првостепене пресуде није протекао рок у коме је, према горе наведеној Уредби, организатор путовања у обавези да изврши повраћај уплаћених средстава. Указивање ревидента на погрешну примену материјалног права није од утицаја, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ

само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради чинидбе и повраћаја новца тужилац је поднео 28.05.2021. године, а вредност предмета спора је 153.690,13 динара, па је поступак вођен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда у овој врсти спора ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку. Преиначење одлуке није од утицаја на одлучивање о ревизији на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је посебном одредбом закона (члан 479. став 6. Закона о парничном поступку) искључено право на изјављивање ревизије, па посебно правило искључује примену општег правила.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Туженом трошак на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав ревизије није био потребан у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић